

**Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till
lagar om ändring av avfallslagen och ändring av 48 kap. 1
§ 1 i strafflagen**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att avfallslagen och paragrafen om miljöförströring i strafflagen skalla ändras. I och med den ändring som föreslås i avfallslagen utfärdas bestämmelser som kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall, om begränsningar i avfallstransporterna, om behöriga myndigheter och om straff. Förslaget till ändring av strafflagen innehåller de straffbestämmelser som hänför sig till rådets förord-

ning om transport av avfall och till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser.

I propositionen har grundlagens bestämmelser beaktats och det föreslås att de bestämmelser om avfallstransporter som nu finns på lägre nivå skall tas in i avfallslagen.

Lagarna avses träda i kraft samma dag som förordningen om transport av avfall börjar tillämpas, dvs. den 12 juli 2007.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE OCH FÖRESLAGNA ÄNDRINGAR.....	3
1.1 Den nuvarande och den nya avfallstransportförordningen.....	3
1.2 Genomförande av direktivet om avfall.....	5
1.3 Bestämmelser om avfallstransporter och föreslagna ändringar av avfallslagen.....	5
1.4 Ändring av 48 kap. 1 § i strafflagen.....	6
2 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER.....	7
3 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN.....	7
4 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER.....	7
DETALJMOTIVERING	8
1 Motivering av lagförslagen	8
1.1 Avfallslagen	8
1.2 48 kap. 1 § i strafflagen	10
2 Ikraftträdande	10
LAGFÖRSLAGEN.....	11
om ändring av avfallslagen.....	11
om ändring av 48 kap. 1 § i strafflagen	15
BILAGA	17
PARALLELLTEXTER	17
om ändring av avfallslagen.....	17
om ändring av 48 kap. 1 § i strafflagen	24

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge och föreslagna ändringar**1.1 Den nuvarande och den nya avfalls-transportförordningen**

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall, nedan avfallstransportförordningen, utfärdades den 14 juni 2006 och tillämpas från den 12 juli 2007. Den ersätter den nuvarande avfallstransportförordningen, dvs. rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen. Den nuvarande och den nya avfallstransportförordningen är tämligen lika vad grundprinciperna beträffar, men i den nya avfallstransportförordningen har förfaringssätten vid avfallstransporter och förut-sättningarna för dessa förnyats och tydliggjorts.

Avfallstransportförordningen gäller transporter av allt slags avfall inomgemenskapen, import till gemenskapen och export från gemenskapen.

Avfallstransportförordningen gäller också avfallstransporter i undantagstillstånd, t.ex. kriser eller krigstillstånd. Avfallstransportförordningen gäller även transporter av avfall inom ett land, men medlemslandet kan själv i enlighet med avfallstransportförordningen besluta hur avfallstransporterna inom landet skall regleras. Ett viktigt redskap vid övervakningen av avfallstransporterna är de anmälningar om transporterna som tillställs de behöriga myndigheterna i avsändarlandet, mottagarlandet och transitlandet samt myndigheternas samtycke. Avfallstransporterna skall motsvara bestämmelserna i avfallstransportförordningen och den behöriga myndigheten kan i enlighet med förordningen begränsa eller förbjuda transporter. En avfallstransport som strider mot bestämmelserna skall antingen fås att motsvara bestämmelserna eller återsändas till avsändarlandet.

Syftet med avfallstransportförordningen är att skydda miljön och hälsan från transporternas skadliga verkningar. Det är förbjudet att föra ut farligt avfall ur gemenskapen för såväl återvinning som behandling till andra länder än EU-länder, OECD-länder eller Liechtenstein. Med avfallstransportförordningen strävar man efter att säkerställa att medlemslandet har en tillräcklig kapacitet för behandling av avfall som inte kan återvinnas, detta i enlighet med självförsörjningsprincipen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG om avfall, och att de av gemenskapen ställda målen om återvinning av avfall kan uppnås i medlemsländerna.

Bestämmelserna i avfallstransportförordningen varierar beroende på om avfallet skall transporteras för återvinning eller för behandling, för slutlig eller tillfällig återvinning eller behandling, samt utgående från hur skadligt avfallet är och vart avfallet transporteras. Återvinningsbart oskadligt avfall, dvs. avfall i den så kallade gröna avfallslistan, omfattas inte av anmälningsförfarandet.

Med avfallstransportförordningarna har Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och omhändertagande av riskavfall (FördrS 45/1992), nedan Baselkonventionen, och OECD-rådets beslut C(2001)107 (slutligt) rörande kontroll av gränsöverskridande transporter av avfall avsett för återvinning, nedan OECD-beslutet, satts i kraft i gemenskapen. Med stöd av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet har avfallstransportförordningen iakttagits också i EES-länder. Merparten av förpliktelserna i Baselkonventionen och samtliga förpliktelser i OECD-beslutet har inkluderats i avfallstransportförordningen. Bestämmelserna i Baselkonventionen har godkänts genom lagen om godkännande av vissa bestämmelser i Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och omhändertagande av riskavfall (361/1992). Genom förordningen om ändring av 2 § förordningen om ikraftträdande av Baselkonventionen om kontroll av gränsöverskridande transporter och omhändertagande av riskavfall samt av lagen om godkännande

av vissa bestämmelser i konventionen (88/1995) har Finlands miljöcentral utsetts till den behöriga myndighet som avses i artikel 5 i konventionen och miljöministeriet till den samordnande myndighet som avses i samma artikel. Propositionen ändrar inte på dessa bestämmelser.

Avfallstransportförordningen ålägger medlemsstaterna att nationellt reglera eller besluta om vissa frågor. Sådana frågor är de sanktioner som avses i artikel 50, den behöriga myndighet som avses i artikel 53 och det kontaktorgan som avses i artikel 54.

Med stöd av avfallstransportförordningen kan ett medlemsland utfärda nationella bestämmelser i vissa frågor. Till dessa hör

1) den i artikel 4.5 andra stycket i avfallstransportförordningen avsedda rätten att sköta förpliktelser som gäller en ekonomisk säkerhet senare än vid tidpunkten för anmälan,

2) den i artikel 11.1 punkt a avsedda möjligheten att begränsa transporterna av avfall för behandling i enlighet med direktiv 2006/12/EG om avfall i syfte att på nationell nivå tillämpa principerna om närhet, prioritering av återvinning och självförsörjning

3) den i artikel 11.1 punkt b avsedda rätten att begränsa transporterna för behandling eller den i artikel 12.1 punkt b avsedda rätten att begränsa transporterna för återvinning i enlighet med nationell lagstiftning om miljöskydd, allmän ordning eller hälsoskydd,

4) den i artikel 11.1 punkt c avsedda rätten att begränsa transporterna för behandling eller den i artikel 12.1 punkt d avsedda rätten att begränsa transporterna för återvinning, om det konstaterats att anmälaren eller mottagaren har gjort sig skyldig till olaglig transport av avfall eller någon annan olaglig handling på miljöskyddsområdet,

5) den i artikel 11.1 punkt e avsedda rätten att begränsa transporterna av avfall för behandling, om ett medlemsland har utövat sin rätt enligt artikel 4.1 i Baselkonventionen att förbjuda införsel av farligt avfall eller avfall som anges i bilaga II till konventionen,

6) den i artikel 11.1 punkt g avsedda rätten att begränsa transporterna av avfall för behandling i enlighet med principerna om självförsörjning, närhet och prioritering av återvinning och i enlighet med avfallsplanen,

7) den i artikel 12.1 punkt c avsedda rätten att begränsa en planerad transport eller återvinning av avfall, eftersom de inte är förenliga med nationell lagstiftning om avfallsåtervinning i avsändarlandet,

8) den i artikel 12.1 punkt k avsedda rätten att begränsa transporterna av avfall för återvinning, om avfallet i fråga inte behandlas i enlighet med avfallsplaner som utarbetats i enlighet med artikel 7 i direktiv 2006/12/EG om avfall för att garantera genomförandet av rättsligt bindande återvinnings- eller materialutnyttjandekrav i gemenskapslagstiftningen,

9) den i artikel 18.3 avsedda rätt som en medlemsstat har att beträffande transporter av återvinningsbart oskadligt avfall, dvs. så kallat grönt avfall, begära uppgifter för inspektions-, efterlevnads-, planerings- och statistiksyften,

10) den i artikel 28.1 avsedda rätten att grunda sig på den nationella lagstiftningen vid behandling av avfall där avsändar- och mottagarmyndigheten är oense om klassificeringen,

11) de avfallstransporter inom medlemsstaterna som avses i artikel 33,

12) den i artikel 36.3 och 36.4 avsedda möjlighet som en medlemsstat har att med tanke på miljöskyddet bestämma att exportförbudet i artikeln gäller avfall som förbudet i annat fall inte skulle gälla, eller att exportförbudet inte gäller avfall som förbudet i annat fall skulle gälla, samt

13) den i artikel 55 avsedda rätten att utnämna de tullkontor via vilka avfallstransporter till eller från gemenskapen skall skötas.

Medlemsstaterna kan dessutom enligt artikel 30 i undantagsfall när den geografiska eller demografiska situationen så kräver bilateralt överenskomma om ett mindre strikt anmälningsförfarande för transporter av särskilda avfallsflöden vad avser gränsöverskridande transporter i gränsområdet mellan de båda berörda medlemsstaterna.

Enligt artikel 41.2 i avfallstransportförordningen får medlemsstaterna i undantagsfall sluta bilaterala avtal och överenskommelser om behandling av specifikt avfall med ett land som inte är part i Baselkonventionen eller beträffande avfallshantering i områden

i kris- eller krigstillstånd, om detta avfall inte kommer att hanteras på ett miljöriktigt sätt i avsändarlandet.

1.2 Genomförande av direktivet om avfall

Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG om avfall innehåller bestämmelser om grunderna för gemenskapens avfalls politik. Med tanke på avfallstransporterna betydelsefulla bestämmelser är i synnerhet direktivets principer om självförsörjning, närhet och prioritering av återvinning. I artikel 5 i direktivet bestäms att nätverket av anläggningar för behandlingen skall vara utformat så att gemenskapen som helhet kan sörja för avfallsbehandlingen och så att medlemsstaterna var för sig strävar mot detta mål. I medlemsländerna följs dessa principer med hjälp av både lagstiftningen och de nationella avfallsplanerna. I avfallslagen (1072/1993) har närhetsprincipen och självförsörjningsprincipen tagits in och dessa principer har precisats i den riksomfattande avfallsplan som statsrådet godkände år 1998. I enlighet med dessa principer föreslås att vissa internationella avfallstransporter fortfarande begränsas, såsom i dagens läge.

1.3 Bestämmelser om avfallstransporter och föreslagna ändringar av avfallslagen

De bestämmelser i avfallslagen som hänför sig till avfallstransporter inom Finland är i synnerhet 6 § om den allmänna omsorgsplikten vid avfallshantering, 15 § som reglerar överlämnandet av avfall och mottagarens skyldighet samt 49 § enligt vilken det skall göras en anmälan till avfallsregistret bl.a. om yrkesmässig insamling och transport av avfall. De i 2 kap. i avfallsförordningen (1390/1993) angivna allmänna kvalitetskrav som gäller vid anordnande av avfallshantering gäller också avfallstransporter inom landet. I 11 a–11 j § i avfallsförordningen och i statsrådets beslut om den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller internationella avfallstransporter (495/1998) finns närmare bestämmelser om internationella avfallstransporter. Statsrådets beslut om uppgif-

ter som skall lämnas om problemavfall samt om förpackning och märkning av problemavfall (659/1996) gäller också avfallstransporter inom landet.

Av de föreslagna ändringarna innebär en del en revidering av tidigare hänvisningsbestämmelser i avfallslagen, t.ex. den allmänna hänvisningen till avfallstransportförordningen i 45 § i avfallslagen och hänvisningen om avfallsförseelse i 60 §. Dessutom preciseras myndigheternas uppgifter. Vidare föreslås att det i lagen skall föreskrivas om olika frågor som bl.a. gäller begränsningar av transporter och som det tidigare har föreskrivits om i avfallsförordningen och i statsrådets ovan nämnda beslut om internationella avfallstransporter.

Det föreslås att Finlands miljöcentral fortfarande skall vara den i avfallstransportförordningen avsedda behöriga myndighet som beviljar tillstånd för avfallstransporter och vid behov utfärdar ytterligare föreskrifter eller beslutar om återsändande av avfall. Det föreslås att Finlands miljöcentral också skall verka som det i avfallstransportförordningen avsedda kontaktorgan som svarar för att besvara förfrågningar från personer och företag och ge råd till dessa. Till Finlands miljöcentrals uppgifter hör dessutom att bistå de behöriga myndigheterna i andra stater i tillsynen över internationella avfallstransporter. Tullverkets uppgifter är i praktiken oförändrade, men uppgifterna preciseras i lagen. Tullen har en central roll i den tillsyn över avfallstransporter som sker vid gränserna.

Den riksomfattande avfallsplanen är annars icke-bindande, men enligt 40 § 3 mom. i avfallslagen kan miljöministeriet bestämma att den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller avfallstransporter skall vara bindande. Största delen av bestämmelserna i statsrådets beslut som utfärdats med stöd av fullmaktsbestämmelsen har blivit överflödiga i och med den nya avfallstransportförordningen. Därför föreslås att statsrådets beslut skall upphävas och att de viktiga bestämmelserna om begränsningar i transporter av avfall som skall behandlas tas in i avfallslagen.

Den bestämmelse i avfallsförordningen enligt vilken Finlands miljöcentral i enlighet med avfallstransportförordningen kan förbjuda avfallstransporter om anmälnaren eller

mottagaren av avfallet uppsåtligt eller av grov oaktsamhet tidigare har gjort sig skyldig till olagliga transporter eller till någon annan olaglig handling på miljöskyddsområdet fogas till lagen. I avfallstransportförordningen innehåller artikel 11.1 punkt c och artikel 12.1 punkt d bestämmelser om denna fråga. Det föreslås att det i avfallslagen också skall tas in den bestämmelse i avfallsförordningen på basis av vilken Finlands miljöcentral med stöd av uppgifter den fått av avfallsinnehavaren kan besluta att exportförbudet i artikel 36 i avfallstransportförordningen inte gäller en viss typ av avfall som inte har någon sådan skadlig egenskap som avses i avfallstransportförordningen. Finlands miljöcentral kan på motsvarande sätt vidare besluta att avfall som inte finns i förteckningen över skadliga avfall omfattas av exportförbudet om det har en sådan skadlig egenskap som avses i avfallstransportförordningen.

1.4 Ändring av 48 kap. 1 § i strafflagen

I artikel 50 i avfallstransportförordningen förutsätts att medlemsstaterna fastställer bestämmelser om sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i avfallstransportförordningen. I 48 kap. 1 § finns en hänvisning till den nu gällande avfallstransportförordningen, (EEG) nr 259/93. Det föreslås att hänvisningen ändras till att gälla den nya avfallstransportförordningen, (EG) nr 1013/2006. Bestämmelsen är allmän till sin karaktär, eftersom ett mer specificerat rekvisit skulle bli omfattande på grund av avfallstransportförordningens omfattning och detaljrikedom. I artikel 2.35 i avfallstransportförordningen definieras olaglig transport. Agerande som strider mot avfallstransportförordningen kan leda till förorenande av miljön, annan motsvarande skadlig förändring i miljön, nedskräpning eller fara för hälsan. Sådana gärningar eller försummelser är exempelvis övergivande eller olämplig lagring av farligt avfall eller förbränning eller deponering av avfallet på marken eller i vatten. I avfallslagen föreskrivs om mindre överträdelser av avfallstransportförordningen, också om väsentlig överträdelse av bestämmelserna om förfaringsätt.

Fluorerade växthusgaser, nedan F-gaser, bidrar till klimatförändringen och därför övervakas utsläppen av vissa F-gaser genom Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (FördrS 13/2005). Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser, nedan F-gasförordningen, utfärdades den 17 maj 2006 och trädde i kraft den 4 juli 2006. Förordningen börjar tillämpas gradvis från den 4 juli 2006 och den 4 juli 2007.

I förordningen finns bestämmelser om skyldigheten att kontrollera utrustning, skyldigheten att återvinna F-gaser för att säkerställa deras återanvändning, regenerering eller destruktion, minimikompetenskraven för personalen, rapporteringsskyldigheten, skyldigheten att märka utrustning och produkter samt förbudet mot att använda F-gaser i vissa industriella processer och för vissa användningsändamål, till exempel för bildäck och skor. I artikel 13 i F-gasförordningen förutsätts att medlemsstaterna fastställer regler om de sanktioner som skall gälla vid överträdelser av bestämmelserna i F-gasförordningen.

Gärningar och underlåtenhet som står i strid med F-gasförordningen kan ha allvarliga konsekvenser för miljöskyddet, eftersom de fluorerade växthusgaser som regleras genom förordningen bidrar till klimatförändringen och därför är speciellt skadliga för miljön. Straffbara gärningar enligt 48 kap. 1 § i strafflagen är exempelvis överträdelse av de förbud mot användning som anges i F-gasförordningen eller försummelse när det gäller förhindrande av läckage av F-gaser i samband med användning eller återvinning av ett ämne. Det är av denna orsak nödvändigt att ändra 48 kap. 1 § i strafflagen så att också verksamhet som strider mot bestämmelserna i F-gasförordningen skall kunna uppfylla rekvisitet för brottsrubriceringen miljöförstöring, för vilket påföljden även kan vara fängelsestraff. Gärningar som strider mot F-gasförordningen har då i fråga om straffbarhet samma ställning som andra gärningar som strider mot kemikalielagens, miljöskyddslagens eller EG-förordningarnas bestämmelser om skadliga ämnen. Om övriga överträdelser av F-gasförordningen föreskrivs i miljöskyddslagen (86/2000).

Den ändring av strafflagen som gäller F-gaser har av lagtekniska skäl kombinerats med den ändring av strafflagen som gäller avfallstransporter så att bestämmelsen inte behöver ändras med korta mellanrum.

2 Propositionens konsekvenser

Propositionen har inga betydande konsekvenser utöver vad som även i övrigt förädlats av den nya avfallstransportförordningen. Bestämmelserna i den nya avfallstransportförordningen ökar i viss mån kostnaderna för företagsverksamhet och begränsar avfallstransporterna. De föreslagna ändringarna i avfallslagen baserar sig i huvudsak på gällande bestämmelser om avfallstransporter och gäller avfall som skall behandlas. I jämförelse med nuläget inskränks området för nationella begränsningar. Finlands och andra medlemsländers avfallsplaner kan också kan ha begränsande effekter i fråga om såväl import av avfall som export av avfall. I Finland revideras som bäst den riksomfattande avfallsplanen och i samband med det är det möjligt att också omvärdera begränsningarna av avfallstransporter.

3 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid miljöministeriet och Finlands miljöcentral. Utlåtanden om propositionen har begärts från justitieministeriet, Finlands miljöcentral, Tullstyrelsen och Finlands näringsliv. Utlåtandena har beaktats i utarbetandet av propositionen.

4 Samband med andra propositioner

Förslaget till ändring av strafflagen innehåller också de straffbestämmelser som förutsätts i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser. Avsikten är att det på hösten skall avges en proposition till riksdagen om andra ändringar som F-gasförordningens ikraftträdande förutsätter. Straffbestämmelserna grundar sig i huvudsak på F-gasförordningens materiella bestämmelser. Riksdagen behandlar som bäst regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av kemikalielagen samt 44 kap. 1 § och 48 kap. 1 § i strafflagen (RP 3/2007), som måste beaktas vid behandlingen av denna proposition.

DETALJMOTIVERING

1 Motivering av lagförslagen

1.1 Avfallslagen

3 § Definitioner. Till 1 mom. fogas en ny 13 punkt med en definition av internationell avfallstransport. Definitionen är nödvändig eftersom begreppet transport är definierat i artikel 2.34 i avfallstransportförordningen, däremot inte internationell transport. Det är fråga om internationell transport vid transport av avfall från Finland till en annan medlemsstat inom Europeiska unionen och från en medlemsstat till Finland, vid export från Finland till ett land som inte hör till Europeiska unionen eller från ett land som inte hör till Europeiska unionen till Finland och vid transport av avfall från ett land som inte hör till Europeiska unionen till ett annat land som inte hör till Europeiska unionen genom finskt territorium. I 11 och 12 punkten görs de skrivtekniska justeringar som föranleds av den nya 13 punkten.

36 § Riksomfattande myndigheter. Det föreslås att paragrafens 2 mom. skall preciseras i enlighet med den nya avfallstransportförordningen. Finlands miljöcentral fortsätter att vara behörig myndighet enligt avfallstransportförordningen, såsom i dagens läge. En motsvarande bestämmelse finns i dagsläget i 45 § 2 mom. i lagen. Finlands miljöcentral skall också fortsätta vara det kontaktorgan som avses i avfallstransportförordningen; någon motsvarande bestämmelse har inte tidigare funnits i lagen. Finlands miljöcentral får också i uppgift att samarbeta med andra behöriga myndigheter i enlighet med artikel 50.7 i avfallstransportförordningen. Enligt artikel 53 i avfallstransportförordningen skall medlemsstaterna utnämna en eller flera behöriga myndigheter som skall svara för tillämpningen av förordningen.

39 § Andra myndigheter. Tullkontoren har en viktig roll i tillsynen över de internationella avfallstransporterna, eftersom de i många fall är den enda myndighet som utövar tillsyn på fältet. Tullens uppgift är att vid behov stanna de transporter som inte uppfyller kra-

ven i avfallstransportförordningen eller i denna lag och meddela om detta till Finlands miljöcentral som utan dröjsmål beslutar om fortsatta åtgärder.

40 § Riksomfattande avfallsplan och regional avfallsplan. Det föreslås att paragrafens 3 mom. upphävs, eftersom det bemyndigande det innehåller inte uppfyller kraven i grundlagen och de behövliga bestämmelserna skall tas in i lagen.

45 § Avfallstransporter. I 1 mom. hänvisas till den nya avfallstransportförordningen. Om avfallstransporter uteslutande inom en medlemsstat föreskrivs i artikel 33 i avfallstransportförordningen, där det anges att medlemsstaterna skall upprätta ett lämpligt system för övervakning och kontroll av transporter av avfall som uteslutande sker inom områden under deras jurisdiktion. På avfallstransporter uteslutande inom finskt territorium tillämpas avfallslagen och bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den. Det föreslås att paragrafens 2 och 3 mom. upphävs, eftersom Finlands miljöcentrals tillsynsskyldighet enligt 2 mom. nämns i 36 § 2 mom. och eftersom 3 mom. inte behöver tas in i lagen.

46 § Transport av avfall till ett annat land för behandling. Motsvarande bestämmelse ingår i dagsläget i 4 § i statsrådets beslut om den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller internationella avfallstransporter. Det föreslås dock att 4 § 5 punkten i nämnda beslut skall utelämnas, eftersom det i den nya 48 a § skall föreskrivas om samarbetet kring gränsområden. Avsikten är att se till att principerna om närhet och självförsörjning i behandlingen av avfall följs i Finland, detta i enlighet med artikel 5 i avfallsdirektivet. I avfallstransportförordningen innehåller artikel 11.1 punkt a och g bestämmelser i frågan.

47 § Transport av avfall till Finland för behandling. Bestämmelsen ingår i dagens läge till stora delar i 6 § i det beslut av statsrådet som nämns i 46 §. Behandlingen skall däremot ske inom ett år efter att avfallet har mottagits, inte inom 180 dygn som i dagens läge. Också med denna bestämmelse är avsikten att se till att principerna om närhet och

självförsörjning i behandlingen av avfall följs i Finland, detta i enlighet med artikel 5 i avfallsdirektivet. I avfallstransportförordningen innehåller artikel 11.1 punkt a och g bestämmelser i frågan. De koder som nämns inom parentes hänvisar till behandlingsplatser eller behandlingsfunktioner som avses i bilaga 6 till avfallsförordningen:

1) deponering i eller på marken (D 1) eller på särskilt planerade avstjälningsplatser (D 5) eller förbränning (D 10),

2) biologisk behandling (D 8) eller fysikalisk-kemisk behandling (D 9), och

3) behandling i markbädd (D 2), djupinjicering (D 3), invallning (D 4), utsläpp till vatten (D 6) eller till hav (D 7), förbränning till havs (D 11) eller permanent lagring (D 12).

48 § Förbud mot avfallstransport på grund av tidigare olaglig transport. En motsvarande bestämmelse ingår i dagens läge i 11 d § i avfallsförordningen. Det föreslås att bestämmelsen flyttas från avfallsförordningen till lagen, eftersom den gäller individens rättigheter. Bestämmelsen ändras i enlighet med artikel 11.1 punkt c och artikel 12.1 punkt d i avfallstransportförordningen så att en förutsättning för förbud mot internationell avfallstransport är att en tidigare olaglig transport har fastställts genom dom eller beslut. Med beslut avses ett besvärsgillt laga kraft vunnet beslut av en behörig myndighet. Enligt artikel 11.1 punkt c och artikel 12.1 punkt d i avfallstransportförordningen kan en behörig myndighet i nämnda fall komma med en motiverad invändning, dvs. förbjuda transporten.

48 a § *Transport av avfall inom gränsområden.* Under förutsättningar som anges i artikel 30 i avfallstransportförordningen kan medlemsländerna bilateralt överenskomma om ett mindre strikt förfarande för transporter av särskilda avfallsflöden inom gränsområden. I paragrafen hänvisas till dessa överenskommelser. Avsikten är att ingå överenskommelser med Sverige och Norge i första hand gällande förenklade förfaranden i anslutning till samarbetet kring hanteringen av kommunalt avfall.

48 b § *Tillämpning av exportförbudet enligt avfallstransportförordningen i undantagsfall.* Det föreslås att motsvarande be-

stämmelse i 11 j § i avfallsförordningen överförs till lagen. Det föreslås att den ändring till den hänvisande artikeln som föranleds av artikel 36.3 och 36.4 i den nya avfallstransportförordningen förs in i bestämmelsen och att termen avfallsinnehavare i enlighet med den nya avfallstransportförordningen ersätts med termen anmälare och att termen importland på motsvarande sätt ersätts med termen mottagarland. Finlands miljöcentral kan besluta att det i artikel 36.1 i avfallstransportförordningen avsedda förbudet mot export av avfall till ett land som inte omfattas av OECD-beslutet rörande transporter av avfall avsett för återvinning inte skall gälla avfall där anmälaren kan påvisa att avfallet inte har några sådana skadliga egenskaper som avses i bestämmelsen, eller på motsvarande sätt att exportförbudet skall gälla avfall som har egenskaper som gör att avfallet måste klassificeras som farligt trots att avfallstypen finns i förteckningen över icke-farliga avfall.

48 c § *Internationell transport av avfall enligt artikel 18 i avfallstransportförordningen.* Artikel 18 i avfallstransportförordningen gäller i praktiken icke-farliga avfall som transporteras för återvinning samt blandningar av dessa (bilagorna III, IIIA och IIIB till avfallstransportförordningen). Vid transport av sådant avfall finns inget skriftligt förfarande för anmälan och godkännande, utan avfallet skall åtföljas av ett transportdokument, och den person som organiserar transporten och mottagaren skall ha ingått ett avtal om återvinning av avfallet. Artikel 18 i avfallstransportförordningen ger medlemsstaterna rätt att i den nationella lagstiftningen föreskriva om lämnandet av uppgifter för inspektions-, efterlevnads-, planerings- och statistiksyften. Med stöd av bestämmelsen kan Finlands miljöcentral av den som ansvarar för den internationella avfallstransporten eller av transportören av sådant avfall för inspektionerna och efterlevnaden be om de uppgifter som avses i bilaga VII i avfallstransportförordningen.

60 § *Avfallsförseelse.* Rekvisitet för avfallsförseelse motsvarar 48 kap. 1 § i strafflagen, dock så att det i rekvisitet inte förutsätts de påföljder som avses i strafflagen. Det är straffbart att föra in i landet eller

ut ur landet eller genom finskt territorium transitera avfall i strid med denna lag eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller i strid med avfallstransportförordningen.

Enligt artikel 50 i avfallstransportförordningen skall medlemsstaterna fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i Avfallstransportförordningen och vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Enligt artikeln skall sanktionerna vara effektiva, proportionella och avskräckande. Om sanktionerna vid överträdelse av avfallstransportförordningen föreskrivs också i 48 kap. 1 § i strafflagen.

74 § Närmare stadganden. I 9 punkten i bestämmelsen stryks den hänvisning som gäller möjligheten att genom förordning utfärda bestämmelser om godkännande av internationella avfallstransporter, eftersom behövliga bestämmelser i avfallsförordningen tas in i lagen. Förordningen som avses i bestämmelser utfärdas av statsrådet.

1.2 48 kap. 1 § i strafflagen

Till paragrafen fogas hänvisningar till EG:s avfallstransportförordning och F-gasförordning. Vid avfallstransporter är det straffbart att föra in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transitera avfall i strid med avfallslagen eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrif-

ter som har meddelats med stöd av den eller i strid med avfallstransportförordningen, så att gärningen är ägnad att förorena miljön, orsaka andra motsvarande skadliga förändringar i miljön, skräpa ned miljön eller förorsaka fara för hälsan. Det är på motsvarande sätt straffbart att handla i strid med F-gasförordningen genom att bryta mot de förbud mot användning som anges i F-gasförordningen eller att försumma förhindrande av läckage av F-gaser i samband med användning eller återvinning av ett ämne.

2 Ikraftträdande

Lagen om ändring av avfallslagen avses träda i kraft samtidigt som övergångstiden för avfallstransportförordningens ikraftträdande går ut, dvs. den 12 juli 2007. På avfallstransporter som Finlands miljöcentral har godkänt eller som miljöcentralen har under rättats om innan lagen träder i kraft och för vilka den behöriga myndigheten i mottagarlandet har gett bekräftelse tillämpas dock de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lagen om ändring av 48 kap. 1 § i strafflagen avses träda i kraft den 12 juli 2007.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslagen

1.

Lag**om ändring av avfallslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i avfallslagen av den 3 december 1993 (1072/1993) 40 § 3 mom.
ändras 3 § 1 mom. 11 och 12 punkten, 36 § 2 mom. 39 § 1 mom., 45 § och 60 § samt i 74 §
 det inledande stycket och 9 punkten.

av dem 3 § 1 mom. 12 punkten sådan den lyder i lag 1015/1996, 36 § 2 mom. och 45 § så-
 dana de lyder i lag 63/1995 och 60 § sådan den lyder i lag 452/2004 samt

fogas till 3 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 1015/1996, en ny 13
 punkt, till lagen nya 46—48 §, i stället för de 46—48 § som upphävts genom lag 91/2000, och
 till lagen nya 48 a—48 c som följer:

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

11) *behandling* verksamhet vars syfte är att
 göra avfallet oskadligt eller slutdeponera det,

12) *tillsynsmyndighet* den regionala miljö-
 centralen och den kommunala miljövärd-
 myndigheten samt även andra myndigheter i
 den mån de har getts tillsynsuppgifter som
 föreskrivs eller bestäms i denna lag eller med
 stöd av den,

13) *internationell avfallstransport* sådan
 transport av avfall enligt Europaparlamentets
 och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om
 transport av avfall, nedan *avfallstransport-
 förordningen*, som sker från Finland till en
 annan medlemsstat inom Europeiska unionen
 och från en medlemsstat inom Europeiska
 unionen till Finland, export av avfall från
 Finland till ett land som inte hör till Europe-
 iska unionen eller import från ett land som
 inte hör till Europeiska unionen till Finland
 antingen direkt eller genom en annan med-
 lemsstat inom unionen och transport av avfall
 från ett land som inte hör till Europeiska uni-
 onen till ett sådant land som inte hör till Eu-
 ropeiska unionen genom finskt territorium.

36 §

Riksomfattande myndigheter

Finlands miljöcentral är behörig myndighet
 och kontaktorgan enligt avfallstransport-
 förordningen. Finlands miljöcentral överva-
 kar iakttagandet av bestämmelserna om in-
 ternationella avfallstransporter och ansvarar
 för behövligt samarbete med andra behöriga
 myndigheter i tillsynen över internationella
 avfallstransporter.

39 §

Andra myndigheter

Iakttagandet av denna lags bestämmelser
 om och av de bestämmelser och föreskrifter
 som med stöd av den utfärdats om interna-
 tionella avfallstransporter och om import och
 export av en produkt enligt 5 § 1 mom. över-
 vakas även av tullverket. Tullverket överva-
 kar i samarbete med Finlands miljöcentral in-
 ternationella avfallstransporter inom sitt an-
 svarsområde. Tullen skall vid behov stoppa
 transporter som inte uppfyller kraven i av-
 fallstransport-förordningen eller i denna lag
 och anmäla detta till Finlands miljöcentral

som utan dröjsmål beslutar om fortsatta åtgärder.

45 §

Avfallstransporter

I fråga om avfallstransport och godkännande av transporter gäller avfallstransportförordningen samt vad som föreskrivs i denna lag och med stöd av den. Angående avfallstransporter som äger rum enbart på finskt territorium gäller dock denna lag och vad som föreskrivs med stöd av den.

46 §

Transport av avfall till ett annat land för behandling

Utöver vad som bestäms i 45 § får avfall transporteras från Finland till ett annat land endast om

1) det i Finland inte finns tekniska eller ekonomiska förutsättningar eller behövliga behandlingsanläggningar eller behandlingsplatser för behandling av avfallet på behörigt sätt,

2) behandlingen av avfallet där är avsevärt bättre med tanke på miljöskyddet än i Finland,

3) avfallet där behandlas på ett sätt som med tanke på miljöskyddet skulle vara godtagbart i Finland och som till kostnaderna är avsevärt fördelaktigare än behandling i Finland, eller

4) transporten utförs för att pröva en ny behandlingsmetod eller det är fråga om transport av ett parti avfall för annan försöksverksamhet.

47 §

Transport av avfall till Finland för behandling

Utöver vad som bestäms i 45 § får avfall transporteras till Finland för behandling endast om

1) behandlingen av avfall som uppkommer i Finland inte förhindras eller fördröjs till följd av detta,

2) avfallet behandlas utan oskäligt dröjsmål senast inom ett år efter transporten och

3) avfallet behandlas i en behandlingsanläggning eller på en behandlingsplats i enlighet med tillståndsvillkoren och andra villkor som uppställts för verksamheten.

Avfall får dock inte transporteras till Finland för behandling om avsikten är att

1) deponera avfallet i eller på marken eller på särskilt planerade avstjälningsplatser,

2) förbränna avfallet på andra platser än i anläggningar som är specialiserade på förbränning av problemavfall,

3) låta avfallet undergå biologisk eller fysikalisk-kemisk behandling om den fortsatta behandlingen av avfall som uppstår vid sådan behandling försvårar behandlingen av avfall som uppkommet i Finland, eller

4) låta avfallet behandlas i markbädd, djupinjiceras, invallas, släppas ut till vatten eller hav, förbrännas till havs eller lagras permanent.

48 §

Förbud mot avfallstransport på grund av tidigare olagliga transporter

Finlands miljöcentral kan i enlighet med avfallstransportförordningen förbjuda en internationell avfallstransport om det tidigare genom dom eller beslut som vunnit laga kraft har konstaterats att anmälaren eller mottagaren uppsåtligen eller av grov oaktsamhet har gjort sig skyldig till olaglig transport eller till någon annan verksamhet som är olaglig av miljöskyddsskäl.

48 a §

Transport av avfall inom gränsområden

På internationell avfallstransport inom Finlands gränsområden tillämpas de överenskommer enligt artikel 30 i avfallstransportförordningen som Finland ingår med andra medlemsstater inom Europeiska unionen.

nen eller stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

48 b §

Tillämpning av exportförbudet enligt avfalls-transportförordningen i undantagsfall

Finlands miljöcentral kan i enlighet med avfallstransportförordningen besluta

1) att exportförbudet enligt artikel 36.1 i avfallstransportförordningen i undantagsfall inte gäller en viss typ av avfall som avses i bilaga V till avfallstransportförordningen, om anmälaren tillförlitligt visar att avfallet i fråga inte har någon sådan egenskap som avses i artikel 36.3 i avfallstransportförordningen, samt

2) att avfallet i undantagsfall kan klassificeras som farligt avfall och att exportförbudet enligt artikel 36.1 i avfallstransportförordningen därför tillämpas, även om avfallet inte nämns i bilaga V till avfallstransportförordningen eller det nämns i förteckning B del 1 i nämnda bilaga, om avfallet i fråga har någon sådan egenskap som avses i artikel 36.4 i avfallstransportförordningen.

Innan Finlands miljöcentral fattar ett beslut enligt 1 mom. skall den informera den behöriga myndigheten i mottagarlandet. Finlands miljöcentral skall också före utgången av varje kalenderår underrätta miljöministeriet och Europeiska gemenskapernas kommission om sådana beslut.

48 c §

Internationell transport av avfall enligt artikel 18 i avfallstransportförordningen

Finlands miljöcentral kan av den som ansvarar för en internationell avfallstransport eller av avfallstransportören begära de uppgifter som avses i bilaga VII i avfallstransportförordningen och som gäller avfall som avses i artikel 18, om det är nödvändigt med tanke på inspektionerna och verkställigheten.

60 §

Avfallsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaksamhet

1) bryter mot förbud som avses i 5 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten, 6 § 1 mom. 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 c § 4 mom. 2 punkten, 18 g § 4 mom., 18 n eller 19 §, 50, 57 eller 73 a § eller mot förbud, föreskrifter eller bestämmelser som meddelats med stöd av nämnda lagrum,

2) försummar skyldigheter som avses i 7–9 §, 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 18 c–18 m § eller 51 § 3 eller 4 mom., eller

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med denna lag eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som

har meddelats med stöd av den eller i strid med avfallstransportförordningen skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för *avfallsförseelse* dömas till böter.

För avfallsförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaksamhet bryter mot en bestämmelse som meddelats med stöd av 13 § 1 mom. eller försummar de skyldigheter som avses i 11 §, 20 § 1 eller 2 mom., 21, 49 eller 50 b §.

74 §

Närmare stadganden

Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas om

9) tillämpning av bestämmelserna om anmälan av verksamhet till avfallsregistret samt om avfallsregistret,

Denna lag träder i kraft den 20 .

På avfallstransporter som Finlands miljöcentral har godkänt eller som miljöcentralen har underrättats om före denna lags ikraftträdande och för vilka den behöriga myndigheten i mottagarlandet har bekräftat mottagan-

det av anmälan tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

2.

Lag**om ändring av 48 kap. 1 § i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 48 kap. 1 §, sådan den lyder i lag 138/2006, som följer:

1 §

Miljöförstöring

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) i miljön för eller släpper ut eller lämnar ett föremål eller ämne, strålning eller något annat sådant i strid med lag eller med stöd av lag utfärdade bestämmelser eller allmänna eller särskilda föreskrifter, eller utan sådant tillstånd som lagen förutsätter, eller i strid med tillståndsvillkor,

2) framställer, överlåter, transporterar, använder, behandlar eller förvarar ett ämne, ett fabrikat eller en produkt eller använder en anordning i strid med kemikalielagen eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den eller med stöd av miljöskyddslagen (86/2000) eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG eller en sådan bestämmelse som nämns i 60 § 1 mom. i avfallslagen (1072/1993) eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter eller förbud som har meddelats med stöd av avfallslagen, eller som försummar sin skyldighet enligt avfallslagen att ordna avfallshantering, eller

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med avfallslagen eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har

meddelats med stöd av den eller så som avses i artikel 26.1 i den avfallstransportförordning som nämns i 45 § 1 mom. i avfallslagen, eller i landet för in eller ur landet för ut ett ämne, ett fabrikat eller en produkt i strid med en förordning som utfärdats med stöd av miljöskyddslagen eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003 om export och import av farliga kemikalier eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, eller ur landet för ut genetiskt modifierade organismer samt livsmedel eller foder som innehåller sådana i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer,

så att gärningen är ägnad att förorena miljön, orsaka andra motsvarande skadliga förändringar i miljön, skräpa ned miljön eller förorsaka fara för hälsan, skall för miljöförstöring dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök till ett uppsåtligt brott som avses i 1 mom. 3 punkten är straffbart.

För miljöförstöring döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet på något annat sätt än det som avses i 1 mom. börjar göra ändringar i miljön i strid med markanvändnings- och bygglagen (132/1999), vattenlagen (264/1961) eller marktäktslagen (555/1981) eller avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen eller i strid med bestämmelser, allmänna eller särskilda föreskrifter eller planer eller tillstånd som har ut-

färdats med stöd av dessa, så att gärningen är
ägnad att medföra så allvarliga miljöföränd-
ringar att de kan jämföras med förorening
av miljön.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 1 juni 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Miljöminister *Paula Lehtomäki*

*Bilaga
Parallelltexter*

1.

Lag

om ändring av avfallslagen

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

3 §

Definitioner

Definitioner

I denna lag avses med

I denna lag avses med

11) *behandling* verksamhet vars syfte är att göra avfallet oskadligt eller slutdeponera det, samt med

12) *tillsynsmyndighet* den regionala miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten samt även andra myndigheter i den mån de har getts tillsynsuppgifter som stadgas eller bestäms i denna lag eller med stöd av den.

11) *behandling* verksamhet vars syfte är att göra avfallet oskadligt eller slutdeponera det,

12) *tillsynsmyndighet* den regionala miljöcentralen och den kommunala miljöförvaltningsmyndigheten samt även andra myndigheter i den mån de har getts tillsynsuppgifter som föreskrivs eller bestäms i denna lag eller med stöd av den,

13) *internationell avfallstransport* sådan transport av avfall enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 om transport av avfall, nedan avfallstransportförordningen, som sker från Finland till en annan medlemsstat inom Europeiska gemenskapen och transport av avfall från en medlemsstat inom Europeiska gemenskapen till Finland, export av avfall från Finland till ett tredjeland eller import från ett tredjeland till Finland antingen direkt eller genom en annan medlemsstat inom gemenskapen och transport av avfall från ett tredjeland till ett annat tredjeland genom finskt territorium.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

36 §

36 §

*Riksomfattande myndigheter**Riksomfattande myndigheter*

Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av de stadganden och bestämmelser om import, export och transitering av avfall genom finskt territorium (internationell avfalls-transport) som utfärdas i denna lag och med stöd av den.

Finlands miljöcentral är behörig myndighet enligt avfallstransportförordningen när det gäller internationella avfallstransporter och det kontaktorgan som avses i avfallstransportförordningen. Finlands miljöcentral övervakar iakttagandet av bestämmelserna om internationella avfallstransporter och ansvarar i enlighet med avfallstransportförordningen för behövligt samarbete med andra behöriga myndigheter i tillsynen över internationella avfalls-transporter.

39 §

39 §

*Andra myndigheter**Andra myndigheter*

Iakttagandet av de stadganden och bestämmelser som utfärdas i denna lag och med stöd av den om internationella avfallstransporter samt om import och export av en produkt enligt 5 § 1 mom. övervakas även av tullverket.

Iakttagandet av denna lags bestämmelser om och av de bestämmelser och föreskrifter som med stöd av den utfärdats om internationella avfallstransporter och om import och export av en produkt enligt 5 § 1 mom. övervakas även av tullverket. Tullverket övervakar i samarbete med Finlands miljöcentral internationella avfallstransporter inom sitt ansvarsområde. Tullen skall vid behov stoppa transporter som inte uppfyller kraven i avfallstransport-förordningen eller i denna lag och anmäla detta till Finlands miljöcentral som utan dröjsmål beslutar om fortsatta åtgärder.

40

Riksomfattande avfallsplan och regional avfallsplan

Miljöministeriet kan bestämma att den del av den riksomfattande avfallsplanen som gäller avfallstransporter skall vara bindande.

(upphävs)

Gällande lydelse

45 §

Avfallstransporter

Om avfallstransport och godkännande av transporter gäller rådets förordning (EEG) nr 259/93 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen, nedan avfallstransportförordningen, samt vad som stadgas eller bestäms enligt den. Angående avfallstransporter som äger rum enbart på finskt territorium gäller dock denna lag eller vad som stadgas eller bestäms med stöd av den enligt avfallstransportförordningen.

Vid internationella avfallstransporter är Finlands miljöcentral den behöriga myndighet i Finland som avses i avfallstransportförordningen.

Finlands miljöcentral kan meddela allmänna anvisningar om internationella avfallstransporter.

Föreslagen lydelse

45 §

Avfallstransporter

I fråga om avfallstransport och godkännande av transporter gäller avfallstransportförordningen samt vad som föreskrivs i denna lag och med stöd av den. Angående avfallstransporter som äger rum enbart på finskt territorium gäller dock denna lag och vad som föreskrivs med stöd av den.

46 §

Transport av avfall till ett annat land för behandling

Utöver vad som bestäms i 45 § får avfall transporteras från Finland till ett annat land endast om

1) det i Finland inte finns tekniska eller ekonomiska förutsättningar eller behövliga behandlingsanläggningar eller behandlingsplatser för behandling av avfallet på behörigt sätt,

2) behandlingen av avfallet där är avsevärt bättre med tanke på miljöskyddet än i Finland,

3) avfallet där behandlas på ett sätt som med tanke på miljöskyddet skulle vara godtagbart i Finland och som till kostnaderna är avsevärt fördelaktigare än behandling i Finland, eller

4) transporten utförs för att pröva en ny behandlingsmetod eller det är fråga om transport av ett parti avfall för annan försöksverksamhet.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

47 §

Transport av avfall till Finland för behandling

Utöver vad som bestäms i 45 § får avfall transporteras till Finland för behandling endast om

1) behandlingen av avfall som uppkommer i Finland inte förhindras eller fördröjs till följd av detta,

2) avfallet behandlas utan oskäligt dröjsmål senast inom ett år efter transporten och

3) avfallet behandlas i en behandlingsanläggning eller på en behandlingsplats i enlighet med tillståndsvillkoren och andra villkor som uppställts för verksamheten.

Avfall får dock inte transporteras till Finland för behandling om avsikten är att

1) deponera avfallet i eller på marken eller på särskilt planerade avstjälningsplatser,

2) förbränna avfallet på andra platser än i anläggningar som är specialiserade på förbränning av problemavfall,

3) låta avfallet undergå biologisk eller fysikalisk-kemisk behandling om den fortsatta behandlingen av avfall som uppstår vid sådan behandling försvårar behandlingen av avfall som uppkommet i Finland, eller

4) låta avfallet behandlas i markbädd, djupinjiceras, invallas, släppas ut till vatten eller hav, förbrännas till havs eller lagras permanent.

48 §

Förbud mot avfallstransport på grund av tidigare olagliga transporter

Finlands miljöcentral kan i enlighet med avfallstransportförordningen förbjuda en internationell avfallstransport om det tidigare genom dom eller beslut som vunnit laga kraft har konstaterats att anmälaren eller mottagaren uppsåtligt eller av grov oaktsamhet har gjort sig skyldig till olaglig transport eller till någon annan verksamhet som är olaglig av miljöskyddsskäl.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

48 a §

Transport av avfall inom gränsområden

På internationell avfallstransport inom Finlands gränsområden tillämpas de överenskommelser enligt artikel 30 i avfallstransportförordningen som Finland ingår med andra medlemsstater inom Europeiska unionen eller stater som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

48 b §

Tillämpning av exportförbudet enligt avfallstransportförordningen i undantagsfall

Finlands miljöcentral kan i enlighet med avfallstransportförordningen besluta

1) att exportförbudet enligt artikel 36.1 i avfallstransportförordningen i undantagsfall inte gäller en viss typ av avfall som avses i bilaga V till avfallstransportförordningen, om anmälaren tillförlitligt visar att avfallet i fråga inte har någon sådan egenskap som avses i artikel 36.3 i avfallstransportförordningen, samt

2) att avfallet i undantagsfall kan klassificeras som farligt avfall och att exportförbudet enligt artikel 36.1 i avfallstransportförordningen därför tillämpas, även om avfallet inte nämns i bilaga V till avfallstransportförordningen eller det nämns i förteckning B del 1 i nämnda bilaga, om avfallet i fråga har någon sådan egenskap som avses i artikel 36.4 i avfallstransportförordningen.

Innan Finlands miljöcentral fattar ett beslut enligt 1 mom. skall den informera den behöriga myndigheten i mottagarlandet. Finlands miljöcentral skall också före utgången av varje kalenderår underrätta miljöministeriet och Europeiska gemenskapernas kommission om sådana beslut.

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

48 c §

Internationell transport av avfall enligt artikel 18 i avfallstransportförordningen

Finlands miljöcentral kan av den som ansvarar för en internationell avfallstransport eller av avfallstransportören begära de uppgifter som avses i bilaga VII i avfallstransportförordningen och som gäller avfall som avses i artikel 18, om det är nödvändigt med tanke på inspektionerna och verkställigheten.

60 §

Avfallsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot förbud som avses i 5 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten, 6 § 1 mom. 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 c § 4 mom. 2 punkten, 18 g § 4 mom., 18 n eller 19 §, 40 § 3 mom., 50, 57 eller 73 a § eller mot förbud, föreskrifter eller bestämmelser som meddelats med stöd av nämnda lagrum,

2) försummar skyldigheter som avses i 7–9 §, 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 18 c–18 m §, 51 § 3 eller 4 mom., eller

3) genomför en internationell avfallstransport så som avses i artikel 26.1 i avfallstransportförordningen, skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för avfallsförseelse dömas till böter.

För avfallsförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot en bestämmelse som meddelats med stöd av 13 § 1 mom. eller försummar de skyldigheter som avses i 11 §, 20 § 1 eller 2 mom., 21, 49 eller 50 b §.

60 §

Avfallsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) bryter mot förbud som avses i 5 § 1 mom. 1, 3 eller 4 punkten, 6 § 1 mom. 6 eller 8 punkten, 7 § 4 mom., 17 § 1 mom., 18 c § 4 mom. 2 punkten, 18 g § 4 mom., 18 n eller 19 §, 40 § 3 mom., 50, 57 eller 73 a § eller mot förbud, föreskrifter eller bestämmelser som meddelats med stöd av nämnda lagrum,

2) försummar skyldigheter som avses i 7–9 §, 12 eller 14 §, 15 § 1 mom., 18 c–18 m §, 51 § 3 eller 4 mom., eller

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med avfallslagen eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller i strid med den avfallstransportförordning som nämns i 45 § 1 mom. i avfallslagen skall, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs på något annat ställe i lag, för avfallsförseelse dömas till böter.

För avfallsförseelse döms likaså den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot en bestämmelse som meddelats med stöd av 13 § 1 mom. eller försummar de skyldigheter som avses i 11 §, 20 § 1 eller 2 mom., 21, 49 eller 50 b §.

Gällande lydelse

74 §

Närmare stadganden

Genom förordning kan stadgas om

9) tillämpning av stadgandena om godkännande av internationella avfallstransporter och om anmälan av verksamhet till avfallsregistret samt om avfallsregistret,

Föreslagen lydelse

74 §

Närmare stadganden

Genom förordning av statsrådet kan stadgas om

9) tillämpning av bestämmelserna om anmälan av verksamhet till avfallsregistret samt om avfallsregistret,

Denna lag träder i kraft den 20 .

2.

Lag**om ändring av 48 kap. 1 § i strafflagen***Gällande lydelse*

1 §

Miljöförstöring

Den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet

1) i miljön för eller släpper ut eller lämnar ett föremål eller ämne, strålning eller något annat sådant i strid med lag eller med stöd av lag utfärdade bestämmelser eller allmänna eller särskilda föreskrifter, eller utan sådant tillstånd som lagen förutsätter, eller i strid med tillståndsvillkor,

2) framställer, överlåter, transporterar, använder, behandlar eller förvarar ett ämne, ett fabrikat eller en produkt eller använder en anordning i strid med kemikalielagen eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den eller med stöd av miljöskyddslagen (86/2000) eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 842/2006 om vissa fluorerade växthusgaser eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG eller en sådan bestämmelse som nämns i 60 § 1 mom. i avfallslagen (1072/1993) eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter eller förbud som har meddelats med stöd av avfallslagen, eller som försummar sin skyldighet enligt avfallslagen att ordna avfallshantering, eller

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med avfallslagen eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller så som avses

Föreslagen lydelse

1 §

Miljöförstöring

Den som uppsåtligt eller av grov oaktsamhet

1) i miljön för eller släpper ut eller lämnar ett föremål eller ämne, strålning eller något annat sådant i strid med lag eller med stöd av lag utfärdade bestämmelser eller allmänna eller särskilda föreskrifter, eller utan sådant tillstånd som lagen förutsätter, eller i strid med tillståndsvillkor,

2) framställer, överlåter, transporterar, använder, behandlar eller förvarar ett ämne, ett fabrikat eller en produkt eller använder en anordning i strid med kemikalielagen eller bestämmelser som har utfärdats med stöd av den eller med stöd av miljöskyddslagen (86/2000) eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föroreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG eller en sådan bestämmelse som nämns i 60 § 1 mom. i avfallslagen (1072/1993) eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter eller förbud som har meddelats med stöd av avfallslagen, eller som försummar sin skyldighet enligt avfallslagen att ordna avfallshantering, eller

3) för in i landet eller ut ur landet eller genom finskt territorium transiterar avfall i strid med avfallslagen eller bestämmelser som har utfärdats eller särskilda föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller så som avses

i artikel 26.1 i den avfallstransportförordning som nämns i 45 § 1 mom. i avfallslagen, eller i landet för in eller ur landet för ut ett ämne, ett fabrikat eller en produkt i strid med en förordning som utfärdats med stöd av miljöskyddslagen eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003 om export och import av farliga kemikalier eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, eller ur landet för ut genetiskt modifierade organismer samt livsmedel eller foder som innehåller sådana i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer,

så att gärningen är ägnad att förorena miljön, orsaka andra motsvarande skadliga förändringar i miljön, skräpa ned miljön eller försäkra fara för hälsan, skall för miljöförstöring dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök till ett uppsåtligt brott som avses i 1 mom. 3 punkten är straffbart.

För miljöförstöring döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet på något annat sätt än det som avses i 1 mom. börjar göra ändringar i miljön i strid med markanvändnings- och bygglagen (132/1999), vattenlagen (264/1961) eller marktäktlagen (555/1981) eller avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen eller i strid med bestämmelser, allmänna eller särskilda föreskrifter eller planer eller tillstånd som har utfärdats med stöd av dessa, så att gärningen är ägnad att medföra så allvarliga miljöförändringar att de kan jämföras med förorening av miljön.

i artikel 26.1 i den avfallstransportförordning som nämns i 45 § 1 mom. i avfallslagen, eller i landet för in eller ur landet för ut ett ämne, ett fabrikat eller en produkt i strid med en förordning som utfärdats med stöd av miljöskyddslagen eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 304/2003 om export och import av farliga kemikalier eller i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 850/2004 om långlivade organiska föreningar och om ändring av direktiv 79/117/EEG, eller ur landet för ut genetiskt modifierade organismer samt livsmedel eller foder som innehåller sådana i strid med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer,

så att gärningen är ägnad att förorena miljön, orsaka andra motsvarande skadliga förändringar i miljön, skräpa ned miljön eller försäkra fara för hälsan, skall för *miljöförstöring* dömas till böter eller fängelse i högst två år.

Försök till ett uppsåtligt brott som avses i 1 mom. 3 punkten är straffbart.

För miljöförstöring döms också den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet på något annat sätt än det som avses i 1 mom. börjar göra ändringar i miljön i strid med markanvändnings- och bygglagen (132/1999), vattenlagen (264/1961) eller marktäktlagen (555/1981) eller avtappningsstadgan för Saimen och Vuoksen eller i strid med bestämmelser, allmänna eller särskilda föreskrifter eller planer eller tillstånd som har utfärdats med stöd av dessa, så att gärningen är ägnad att medföra så allvarliga miljöförändringar att de kan jämföras med förorening av miljön.